Quelle: http://manuscripta.at/?ID=387
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

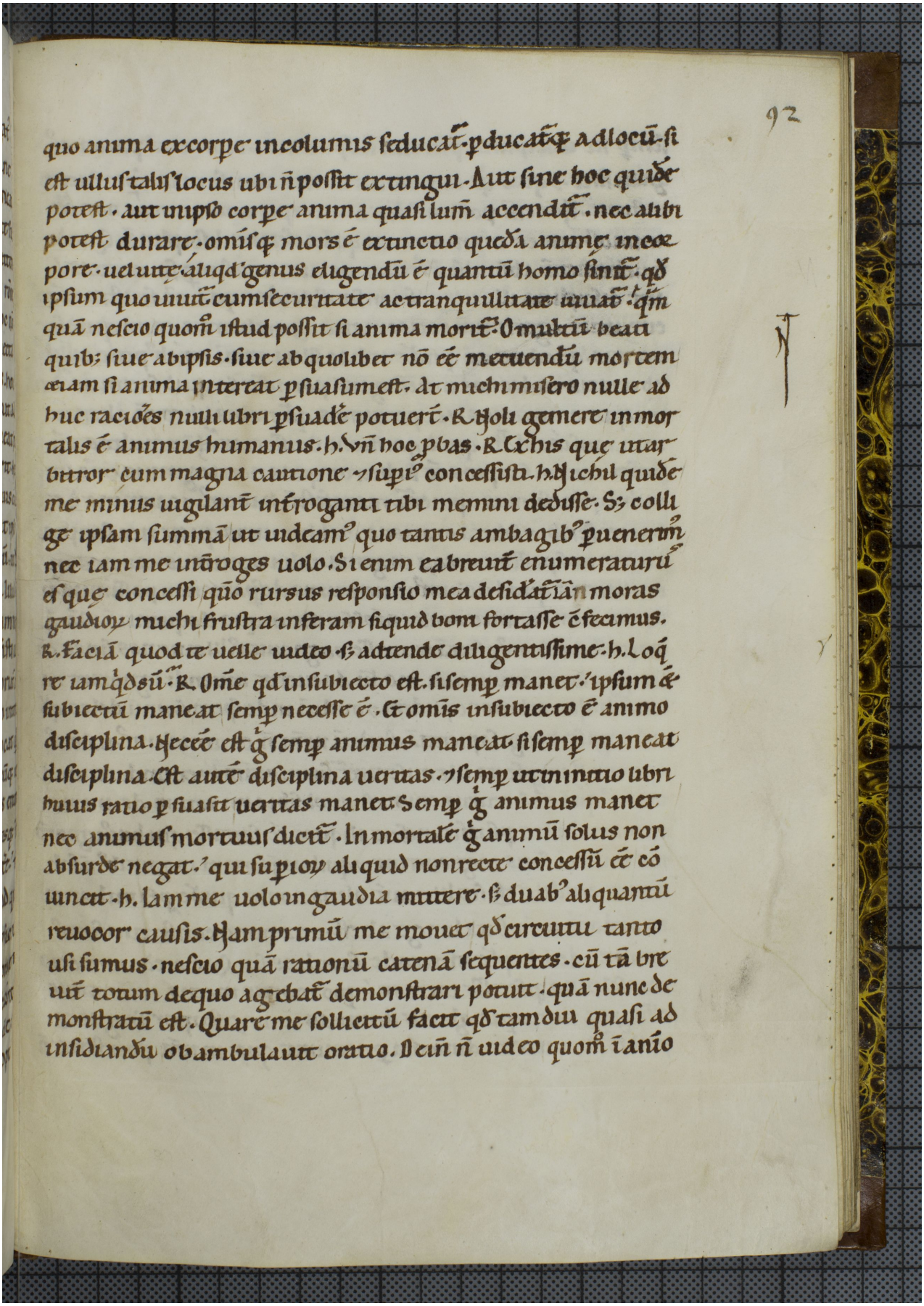

92

quo anima ex corpe incolumis seducat. pducatq; ad locu. si
est ullus talis locus ubi ñ possit extingui. Aut sine hoc quide
potest. aut in ipso corpe anima quasi lum accendit. nec alibi
potest durare. omisq; mors é extinctio quedã animę in cor
pore. uel utq; aliqd genus eligendũ é quantũ homo sinit. qd
ipsum quo uiuit cum securitate ac tranquillitate uiuat. qm
quã nescio quom istud possit si anima morit. O multũ beati
quib: siue a ipsis. siue ab quolibet nõ ee metuendũ mortem
etiam si anima intereat psuasum est. at mihi misero nulle ad
huc raciões nulli libri psuade potuerũt. R. Ipsi gemere in mor
talis é animus humanus. h. Vñ hoc pbas. R. Cebis que utar
bitror cum magna cautione. ⁊ supi concessisti. h. Nichil quide
me minus uigilant interroganti tibi memini dedisse. S; colli
ge ipsam summã ut uideam quo tantis ambagib puenerim
nec iam me interroges uolo. Si enim ea breuit enumeraturũ
es quę concessi quõ rursus responsio mea desidãtiã moras
gaudio mihi frustra inferam si quid bonũ fortasse é fecimus.
R. Faciã quod te uelle uideo. s; adtende diligentissime. h. Loq
re iam qdsũ. R. Ome qd in subiecto est. si semp manet. ipsum é
subiectũ maneat semp necesse é. Et omis in subiecto é animo
disciplina. Hec ée est q semp animus maneat si semp maneat
disciplina. Est autẽ disciplina uerias. ⁊ semp ut in initio libri
huius ratio psuasit uerias manet. Semp q animus manet
nec animus mortuus dicit. Inmortale q animũ solus non
absurde negat. qui supior aliquid non recte concessũ ée cõ
uincit. h. Iam me uolo in gaudia mittere. s; duab aliquantũ
reuocor causis. Iam primũ me mouet qd circuitu tanto
usi sumus. nescio quã rationũ catenã sequentes. cũ tã bre
uit totum de quo agebat demonstrari potuit. quã nunc de
monstratũ est. Quare me sollicitũ facit qd tam diu quasi ad
insidiandũ obambulauit oratio. Deinde ñ uideo quom i anio